

Abdurrahman Dilipak ve Ali Asım Alioğlu'nun Yönetimindeki
AKİT TV'DE
"siyasetin nabızı" programında
TÜRKİYE-RUSYA GERGİNLİĞİ VE SURİYE
Konusunda ASSAM Ynt. Krl. Bşk. Em. Tuğg. Adnan Tanrıverdi'nin Değerlendirmesinin
VIDEO Çözümü
14 Aralık 2015

Türkiye gerçekten de sıcak bir bölgenin komşusu olduğu için çevresi ateş çemberi gibi bir durumda şu anda. Evvela meseleyi büyük bir boyuttan bakıp mevzi hale getirirsek; bildiğiniz gibi ikinci dünya harbinin galibi beş ülkenin dünyayı yönetme konusunda esasları belirleyerek Birleşmiş Milletler kurulmuş. Yani Amerika, Fransa, İngiltere, Rusya ve Çin , İkinci Dünya Harbinin galibi ve Birleşmiş Milletler anlaşmasında Güvenlik Konseyinin Daimi 5 üyesinden bir tanesi herhangi bir şeye muhalifse, o konuda dünya üzerinde karar alınamıyor, veya alınan kararlar uygulanamıyor.

Dolayısıyla böyle baktığımız zaman Birleşmiş Milletlerdeki bu etkinliği dünya üzerinde de oluşturarak, bu 5 ülke dünya üzerinde kontrolü sağlayacak şekilde organize olmuşlar.

Özellikle 1990'dan, yani Sovyetler Birliğinin dağılmasından sonra tek kutuplu dünyada Amerika Birleşik Devletleri aşağı yukarı özellikle de üçüncü dünya ülkeleri ve İslam coğrafyasını kontrol edebilecek şekilde deniz-hava-kara üslerini dünya üzerine yerleştirmiş vaziyette.

Mesela bizim Silahlı Kuvvetlerimiz kara kuvveti olarak doğu batı güney ve ege olmak üzere 4 ordu bölgesine ayrılıyor. Ama Amerika Birleşik Devletlerinin Muharip Kuvvetler Komutanlığı , bir tanesi Kuzey Amerika'da, bir tanesi Güney Amerika'da karargahı ve sorumluluğu, birisi merkezi Avrupa, Avrupa Kuvvetler Komutanlığı, birisi Afrika Kuvvetler Komutanlığı, Afganistan'da Asya ile ilgili bir Kuvvet Komutanlığı var bir de Pasifik Kuvvetler Komutanlığı var.

Yani Amerika Muharip Kuvvet Komutanlıklarını karargahları ile dünya üzerinde kontrolü sağlayacak şekilde konuşlandırmıştır.

Aynı şekilde bizim Deniz Kuvvetlerimiz , farz edelim Karadeniz'de ve Akdeniz'de etkin olurken Amerika Birleşik Devletlerin 6 tane filosu var ve bu da dünya denizlerinde dağılmış vaziyettedir. İkinci ve üçüncü filoları , Amerika'nın doğu kıyılarını Atlas okyanusundan , batı sahillerini Pasifikten koruyacak şekilde , beşinci filo Güney Amerika'yı, dördüncü filo Hint okyanusunda Güney Asya, Arap Yarımadası ve Güney Afrika'yı kontrol edecek şekilde, altıncı filo yakinen bildiğimiz gibi Atlas okyanusunun doğusu ve Akdeniz'den sorumlu , Yedinci filo da Pasifikten sorumlu , üssü Japonya'da.

Dolayısıyla dünya üzerinde ABD'nin 139 tane böyle Kara, Deniz ve Hava üsleri var ve bu üsler garnizon olarak 1183 garnizonda dünya devletleri üzerinde organize olmuştur. Amerika Birleşik Devletleri askeri gücünü üçe ayrılmış , 1/3'ü kendi ülkesi dışındaki üslerde görevli , diğer 1/3'ü oraya gitmek için kendi ülkesinde hazırlık yapıyor, diğer 1/3'ü de istirahattadır diyebiliriz. Yani bir nöbet mahalline tahsis edilen güvenlik postası gibi dünya üzerinde görev yaparak egemenliğini sürdürmektedir.

Rusya bildiğimiz gibi 1990'dan itibaren, Sovyetler Birliğinin dağılmasından sonra bu güne kadar stratejik alanda kendi ülkesi dışında varlık gösteremedi. Ukrayna hariç , o da geçtiğimiz yakın bir zamanda oldu. Yani Stratejik anlamda Dünya Hakimiyet mücadelesinde herhangi bir askeri varlığı ve etkinliği yoktu. Rusya Federasyonu henüz yeni düzeninin oturtulmasını sağlayabilmiş durumda değildir.

Rusya Federasyonu 2010 yılında Silahlı Kuvvetlerinde reorganizasyona giderek, Ülkesini 4 Ana komutanlık bölgesine ayırmış. Müşterek Stratejik Doğu Komutanlığını Asya ve Pasifik sınırlarından sorumlu olacak şekilde Sibirya'ya, Müşterek Stratejik Batı komutanlığını Avrupa

sınırlarından sorumlu olacak şekilde, Müsterek Stratejik Güney Komutanlığını Karadeniz ve Hazar Denizi kıyılarından sorumlu olacak şekilde, Müsterek Stratejik Kuzey Komutanlığını da Baltık kıyıları ve İskandinav sınırlarında sorumlu olacak şekilde teşkilatlandırmış ve kendi Ülkesinde konuşlandırmıştır. Yani Amerika Birleşik Devletlerinin askeri gücünün büyük bir kısmını dünya üzerinde 139 askeri üsse yerleştirirken, Rusya Ülkesi dışında 6 askeri üssü sahip bulunmaktadır. Bunlardan dördü Bağımsız Devletler Topluluğuna dahil Türk Cumhuriyetlerinde, ikisi de Suriye'de bulunmaktadır.

Dolayısıyla Rusya'nın Dünya hakimiyet mücadelesi için yeterli ve kayda alınacak herhangi bir Askeri gücü ayırma ve gönderme imkanı henüz oluşmuş değildir.

Şimdi Amerika bu gücüne rağmen Ortadoğu'da , Irak'ta ve Suriye'de durumu kendi istediği istikamette çözebilecek gücünü kaybetmek üzeredir.

Şunun Altını çizmek lazım, Amerika doyum noktasına geldi. Bir iki yanlış adımı veya kendisine karşı oluşacak mukavemet, ABD'nin dünya üzerindeki kontrol sistemini, bu durumdan geriye doğru gidişin başlangıcı olabilir, buradan da yıkımının başlangıcını meydana getirecek bir duruma gelir.

Suriye'de istediği İslami değerlere Sahip olmayan Laik sistemli ve de bölünmüş bir Suriye olsun. Ama isteğini Suriye muhalefetine kabul ettiremedi. Yani bakınız aynı olay Libya'da oldu. Aynı olay Yemen'de oldu. Ama bir şekilde ABD'nin planı uygulamaya geçirildi. Mesela Libya'da, Amerika'da uzun süre kalmış olan Emekli Tümgeneral Halife Haftar Bingazi bölgesini Mısır'daki darbeci Sisi ile işbirliği halinde, ABD'nin istediği şekilde kontrolüne aldı ve egemenliğini ilan etti. Devrimciler de Batı Libya hakim durumdalar. Şimdi son gelen haberlere göre Kaddafi'den önceki anayasaya döndüler. Yani devrimciler yeni anayasa yaptılar. yaptılar ama en sonunda başlarına çorap ördüler ve ondan vazgeçtiler. Şimdi Amerika'nın istediği tarzda bir sistem olacak şekilde anlaşmaya vardırıldılar.

Yemen yine aynı durumda. Ama ne Irak ne Suriye öyle değil. Irak'ta da işgalle hallettiler, ama Suriye muhalefeti bir şekilde yani içerde aktif olarak muharip grupları olan muhalefeti Amerika'ya biat etmediler. Bu meselenin bu kadar uzaması ve Amerika'nın çözmemesi bundan. Sonuç itibarıyla Eylül ayının sonunda Amerika'da terörle mücadeleye kaynak ayıran ülkeler zirvesi yapıldı. Bu zirveye bizde katıldık , Rusya'da katıldı. Orada Rusya devlet Başkanı Putin ile Obama görüştüler. O görüşmenin akabinde Rusya, Suriye'de aktif hale geldi. Yani orada Rusya'ya Amerika tarafından bir görev verildi, aslında bir oyun kurgulandı.

ABD'nin Suriye'de çizdiği haritanın bölgede kabul görmemesi ,

1- Muhalefetin direnci

2- Türkiye'nin direnci ile oldu.

Türkiye, ABD ile beraber ne Suriye'de ne de Irak'ta o ülkelerin halkının aleyhinde bir girişimde bulunmadı, işbirliği yapmadı, bir kısım olayları engellemeye çalıştı. Dolayısıyla Amerika bugün Suriye'de başarısızsa birincisi muhalifler Amerika'ya biat etmediler, yani efendim bu ülkeyi siz bize verirseniz bizde size şunu veririz diye onlara taviz vermediler. İkincisi Türkiye onların çözümünü gözü kapalı kabul etmedi. Kendi milli menfaatleri ve İslam dünyasının ihtiyaçlarına göre hareket etti. Dolayısıyla Amerika burada bu meseleyi çözemedi. Bundan sonra DAESH'in aktif hale getirilmesi, Amerika Irak'tan çekildikten sonra , birincisi Irak'ta bırakılan Şii devletin kontrolden çıkması , ikincisi PKK'nın Türkiye ile çözüm sürecine yaklaşmış olması. Özellikle Kandil iradesinin. Dolayısıyla DAESH Amerika tarafından aktif hale getirilip Şiilere, Musul'a ve arkasından Erbil'e yani PKK ve Kürt Bölgesine, arkasından Kobani'ye taarruz ettirildi, saldırttırıldı.

Sonuç olarak onlar çözüm sürecini bozdular. Yani Türkiye'ye karşı yapılan örtülü bir hareket bu. Dolayısıyla Amerika Türkiye'nin bu tutumunu alttan yada dolaylı olarak cezalandırmaya çalışıyor.

Ama esas itibarıyla Rusya'yı buraya getirirken bunu arka planda hesaplamakla beraber , İslam dünyasına karşı ABD, Suriye rejimine muhalif İslami güçleri bombalayan konumuna geçmemek için, onlar üzerine örtülü bombalama yaptı. Ben DAEŞ'i bombalıyorum dedi ama bazı İslami mukavemet gösteren grupları da bombaladı.

Ama Rusya'ya madem Beşşar Esad'a yardımcı olmak istiyorsun , Suriye'de de menfaat istiyorsan, gel Beşşar'ın yanında bu muhalifleri benim çizdiğim hudutlara göre , rejim kuvvetleri gelene kadar bunları sen bombala dedi.

Türkmen Bölgesi de bombalanıyor, o da aynı durumda. Haritada Türkmen Bölgesi hududunda Nusayri Bölgesi var, bunlar sonraki gelişmelerde belli olacak. Amerika'nın belirlediği Hudutlar bunlar, Lazkiye Bölgesi.

Çözüm olacaksa , kendilerine biat eden bir hükümet istiyorlar Suriye'de. Kendilerinin kontrol edebileceği bir sistem kuramamışlarsa orada , çözümsüzlük devam etsin isterler.

Çözümü , yada Barışı diyelim , nasıl kabul ederler orada, Nusayrilerle Hristiyanları çok birbirinden farklı görmüyorum, yani inanç bakımından onlar birbirlerine yakınlar, şimdi özellikle Nusayri bölgesini genişletmek istiyorlar. Lazkiye ve Tartus bölgesi yetmiyor hemen oradaki Türkmen bölgesini de almaları lazım. Ayrıca bu Türklere ve Türkiye'ye de bir ders. Darbe diyelim. Hududumuzun öbür tarafında soydaşlarımızı her gün bombalıyorlar, buna sabretmek çok kolay bir şey değil. Anlaşmayla belki bazı tavizlerle bundan vazgeçilebilir, perde arkasında mutlaka bazı şeyler olabilir. Mesela Hama, Halep, Humus, Şam, bunlarda Nusayri bölgesinin içine alınmak isteniyor. Şimdi yapılan bombalamaları görürsek. Ve sonuçta Ocaktan itibaren , şimdi bu Riyad'daki toplantının neticesinde , sanki 18 Aralıkta NewYork'da Viyana toplantısını takip edecek bir toplantı düşünülüyor. Kim kimi temsil edecek bu tespit edilecek.

Ondan sonra 18 aylık bir süreç var , o zamana gelmeden önce , ateşkes diyelim , o olmadan önce son hudutlara varılsın , Rusya'nın asli görevi böyle geliştirildi. Ama bunun yanında Türkiye ile Rusya'yı bir şekilde nasıl dengeleriz, Rus uçağının düşürülmesinde Amerika Hava kuvvetlerinden İncirlik üssünde unsur var, dolayısıyla, şöyle söyleyelim, Suriye'nin hava sahasını Amerika'nın müsaadesi olmadan Rusya kullanamaz. Hava sahasının kullanılmasında Rusya ile Amerika arasında bir bölüşme var. Hava sahasını Türkiye de kontrol ediyor tabi. Amerika'da İncirlikten kontrol ediyor. Bu uçağın düşürülme konusu daha önceden istişare edilmiş olabilir. O sırada Amerika ile haberleşilme bile öncesinde şöyle yapılabilir , Amerika'nın niyetini bilerek yapmış olma olasılığı güçlü.

Bu işin Rusya ile sıcak savaşa gidecek bir mesele olacağını zannetmiyorum. Rusya'nın bu gücü yok. Türkiye ile sıcak savaş yapabilecek bir gücü olsaydı eğer çoktan yapardı. Askeri hesapları da ortaya koyabilirim. Rusya'nın bize gelebilecek yollarına bakalım. Karadeniz'den gelir ancak kara hareketi, füzeleri vardır , işte bu füzelerini de Hazar'dan attı, S400 füzelerini, yarısı İran'a düştü, yarısı Irak'a düştü, çok azı da Suriye'ye düştü. O bakımdan şöyle düşünelim. Biz aracımızı bıraksak otoparka ve bir sene yanına hiç gitmezsek , yanına vardığımız zaman arabamız nasıl olursa, Rus silahlı kuvvetlerinin araç gereçleri de bundan bin beter. Bu bakımdan yani Rusya'nın savaşacak hali yok. Karadeniz'de Türkiye'ye gönderebileceği 9 gemisi var. Onun dışındakileri Baltık'tan dolaştırıp getirmesi lazım. Ama gerginlik ortamını sürdürür mü, sürdürüyor.

Nasıl, savaş gemisini taciz etmiyor da gidiyor balıkçı gemisini taciz ediyor. Eğer askeri bir gücü olsa ve kendisine güvense bizim uçağını düşürdüğümüz gün, bizim bir savaş uçağımızı düşürebilirdi. İki tanesini düşürebilirdi. Ve yahut da denizde herhangi bir gemimizi batırabilirdi. Savaş gemimizi . Bunların hiçbirisini yapamadı. Yapmadı değil, yapamadı. Yani yapmaya gücü yoktur. Rusya'nın sıcak savaşı Türkiye'ye açmaya gücü yoktur. Bunu böyle bilmek , kabul etmek lazım. İdari yapısı da çok bozuk, bugün Rusya yönetimini , Rusya federasyonunu incelediğimiz zaman, 83 ayrı bölgeden oluşmuş, bunların 23 tanesi Federal cumhuriyet, bir kısmının belki valisini kendi tayin ediyor ama kendi içinde sorunlar var. Yönetim sorunları var, ekonomik sorunları var, askeri sorunları var. O bakımdan bu sorunları bertaraf etmesi gerek. Ayrıca

Bağımsız Devletlere üye 9 devletten 5 tanesi Türk Cumhuriyeti. O bakımdan Rusya'nın büyüklüğü kof büyüklük biraz. Ayrıca bir de denize açılma bakımından düşündüğümüz zaman, Türkiye'ye tehdit olma bakımından; Cüsse büyük ama, kapatıldığı odadan çıkabileceği sadece anahtar deliği var. Baltık'ta öyle, Baltık Donanması 100 m. genişlik ve 98 m. uzunluğundaki Kiel Boğazını geçerek açık denizlere çıkabilir. Karadeniz'de de öyle, Karadeniz Donanması İstanbul ve Çanakkale Boğazlarını ve Marmara Denizini geçmek zorundadır. Yani donanması sadece kendi kıyılarını koruyacak tarzda organize olmuş vaziyette. Bir tek stratejik, karadan karaya füzeleri var. Onun da çalışabilirliğinin nasıl olduğunu Hazar'dan attığı füzelerden anladık. Hazar Denizinde küçük bir deniz üssü, filotillası, var. Nükleer denizaltısı var diyor. Nükleer denizaltı nedir, nükleer yakıt ile çalışır , yani diyelim ki taa Baltık denizinden çıkacak bir denizaltı, Akdeniz'e gelecek, Akdeniz'e gelinceye kadar mazotluysa mazotu biter. Bir yerde ikmal yapması gerekir bunun için üs gerekir. Nükleer denizaltının ne faydası var, bu daha uzun mesafe gidebilir. Bu nükleer ifadesi silah olarak değil , çalışması için gerekli enerjisi sağlamaya yaramaktadır.

Ama nükleer silah var elinde. Dünyada nükleer silahı olan 8 ülke var. Bunlardan birisi de Rusya. Ama bunu kullanmak, yani, bunun sonucu ne olacak, nereye ne yapabilir, bir sefer kullanabilir. Mukabil cevabını alır, Türkiye'de Nato nükleer silahları var, Türkiye'de depolanmış vaziyette. Atma vasıtası, nükleer başlıkları, kontrolü konusunda çok gizli olan şeyler bunlar ama Türkiye de karşılık verebilir.

Dolayısıyla eğer Rusya askeri güç olarak Türkiye ile boy ölçüşebilecek seviyede olsaydı. Bakın boy ölçüşebilecek diyorum. Yani üstünlükten bahsetmiyorum, boy ölçüşecek seviyede olsaydı, gücünü Türkiye'nin karşısında silahlı mukabele ederdi. En azından o uçağımızın birini düşürürdü, ve yahut da o süre 7 saat sustu. 7 saat ne diyeceğini bilemedi. nasıl cevap vereceğini bilemedi. Şoka girdi. Yani bu noktaya geldi. Ne yapabilir Rusya , aynen bugün yaptığı gibi, hava gücüyle savunmasız silahsız Suriye'deki masum insanları köy kent demeden bombalıyor, bize füze gösterisi yapıyor sözüm ona.

İran'da bunları göremiyor. İran bu bölgedeki menfaatini gözetiyor. İran'ın gerçekten bir kısım dini liderlerinin Cuma hutbesinde yaptığı konuşmalara baktığımız zaman, sanki Türkiye İran topraklarına girmiş gibi bir hale girdiler. Şaşılacak bir şey. Yani Türkiye bir yere bastı, Musul'a bir takviye gönderdi, ses Rusya'dan ve İran'dan çıktı. Ama bence esas ses Amerika'dan çıkıyor. Bunlar Amerika'nın kontrolünde. Çünkü DAES'in Musul'a taarruzundan sonra Amerika Bağdat'a 400 Amerikan askerini gönderdi danışman olarak, hala oradalar. Erbil'de bir üs açtılar. DAES Kürt bölgesine taarruz ettikten sonra, yani Amerika bütün nizami gayri nizami unsurlarıyla Irak'ın içerisinde şu an. Yani Irak yönetimi Amerika'nın dışında bir hareket yapamaz. Irak yönetimi eğer siz Musul'dan askerinizi çekin diyorsa , bunda Rusya ve İran'ın baskısı görünendir. Rusya yönetiminden destek isteriz diyor Irak. Amerika bunu öğretiyor onlara birbirine karşı kullanıyor . Yani ne NATO'ya güvenebiliriz ne Amerika'ya güvenebiliriz. Bizim milli politikamız ana meselelerimizi bizim öne koymamız lazım. Dağıtmadan gündemi bizim tayin etmemiz lazım , ülkemizin yönetiminde ve sınır ötesi kriz yönetiminde de öyle.

Batı, gerçekten elindeki bütün enstrümanları Türkiye aleyhine kullanıyor. Yani İslam anlayışındaki mezhep konusunu, mezhep çatışmasını sağlayacak tarzda, etnik çatışmayı sağlayacak tarzda, ekonomik sıkıntıya sokacak tarzda bütün enstrümanlarını kullanıyor. En sonunda Rusya'yı da bölgeye davet ederek yani Güvenlik konseyinin 5 üyesini , Çin daha gelmedi ama hepsi de bu bölgede olacak şekilde gönderiyor, Rusya silah yardımı yapıyordu Beşar Esad'a daha önce. Fakat tabii ki hakikaten bir hesaplaşma zamanına Türkiye'nin hazır olması lazım. Veya teslim olması lazım. Dolayısıyla teslimiyeti düşünmemiz mümkün değil. O zaman hazırlanması lazım. Hazırlanması için Türkiye'nin en birinci meselesi , ana meselesi Silahlı bölücü terörü evvela ortadan kaldırması lazım. Yani gündemi kendi tayin ederek, tabii ki

hudutlarımızın dışındaki şeylere doğru olmayanlara direnerek ve yahut da bir kısım şeylere, mesela Suriye'de bir harita çizilmişse, bizim önümüze de konmuşsa, bunun içerisine farz edelim özerk bir Türkmen bölgesini dahil etmek gerek. Sünni bölgesinin hudutlarını biraz daha yaşanabilir hale sokacak tarzda, Kürt bölgesinin birleşmesini engelleyecek Halep'e giden bir koridoru muhafaza edecek tarzda tavizler koparmak gerekir.

Güvenlik Bölgesinden bahsediliyor, 110 Km'lik Fırat'tan Azez bölgesine kadar olan Güvenlik Bölgesi, iki Kürt grubunun arasında kalan bir bölge.

Türkiye açıktan düzenli kuvvetini bölgeye müdahil etmemeli.

Özgür Suriye Ordusu, Türkiye'nin hamlelerini kabul ederler, Fetih Cephesini oluşturdular ve eğer Amerika Rusya'yı çağırmasaydı ve muhalefete havadan müdahale olmasaydı belki birkaç ay içerisinde Beşşar Esad sistemi yıkılacaktı. Yani ÖSO ve Ahrar-u Şam adım adım ilerliyorlardı ve kırsalda da yerleşim birimlerinde de muvaffak oluyorlardı böyle bir birliği oluşturdıkları için.

O cephede muhalifler o bölgeyi kabul ediyorlar, mesela geçenlerde temsilcileri de vardı bizim de katıldığımız bir konferansımız vardı, orda bahsi geçti güvenli bölgeyi Türkiye savunmaya devam etsin diye, bunu söylememiz için bize hatırlattılar, konuyu benimsiyorlar muhalifler.

Batının ortaya koyacağı çözümleri muhalifler şöyle değerlendirir; Türkiye, bugün tabi Suriye'de muhalefetin bir irade altında toplanıp içerde bir hükümet ilan edecek bir birliği oluşturmaya yardımcı olmalı, Riyad'da toplanan grubun aldığı karar, önce 25 kişilik bir komisyon olacaktı, bunun içinden 15 kişilik bir temsilci seçilecekti sonra olmadı 32 kişiye çıkarıldı bu . Ahrar-u Şam oradan ayrıldı sonra katıldığını bildirdi, tabii ki el Nusra yok içersinde almadılar, PYD yok, ama yani muhalefetin bölgede mutlaka dese ki biz hükümetimizi kurduk, yönetim sistemimizi oluşturduk kontrolümüz altında olan bölgede ve devletimizi ilan ettik deseler devletler arası hukuka göre, devlet statüsünde kabul edenler tarafından, diyelim ki biz tanıdık, başka İslam ülkeleri de tanıdılar, bazı ülkeler de evet biz bunu tanıdık dediler, o zaman devletlerarası hukukta bir statü kazanacak. Şimdi devletlerarası hukukta bütün muhalefet terör örgütü muamelesi görüyor. Terörist anlamına geliyor yani tabi kendi çizdikleri hukuk içerisinde.

Söylemek istediğim , Türkiye böyle bir şeyi takip etmeli.

İkincisi , bu tür meseleleri çözmek için İslam ülkelerinin birleştiği, diyelim ki bir konfederasyon veya organizasyon olmalı.

Yani şimdi mesela Türkiye, Suudi Arabistan, Katar, Malezya , Pakistan , Endonezya, bir kısım İslam ülkeleri alınmak suretiyle bir konfederasyon diyelim biz buna, bir şûrası olabilir, bunun altında önemli bakanlıklar, savunma, adalet, dışişleri , siyaset, sosyal, mali, destek verecek şekilde bu ülkelerin temsilcileri bulunabilir. Bu oluşumun altında bir kriz merkezi olur, bu kriz merkezinin bünyesinde askeri birimler olabilir ve bu sorunu üzerine alır, tarafları çağırır, birlik yapar, iki tarafı da çözer.

Batılı ülkelerin yaptığını Müslüman ülkeler kendisi yapmazsa kaybeder.

Biz şimdi tam batıyla karşı karşıya gelme durumundayız.

Amerika bugün meseleleri çözme gücünü kaybetmek üzere. Bakın İstanbul'daki konsoloslüğünü kaç gün açamadı, güvenlik korkusu var. Yani DAES'i kendisi yarattı , yarattığı canavardan kendisi korkuyor. Paris'teki olay başıma gelir diye. Bana göre Paris'teki olay, DAES, Amerika'nın kendi planlamasıdır. Neden ? Fransa, beşin biri olarak Fransa Suriye meselesini müstakil çözmeye kalktı, koalisyona katılmadı, güç vermedi, ayrı hareket ediyordu, garantördü ama ayrı hareket ediyordu, beraber Viyana toplantısının ilklerine katılmadı, sonuna katıldı. Ne zaman katıldı? Paris olayları olduktan sonra, Mali olayları olduktan sonra Fransa dedi ki bende katılıyorum koalisyona.

Rusya'yı Amerika davet etti. Geldi ama muhtemelen kendisine çizilen çizmeyi aştı veya verilen görevi savsakladı. Rus sivil uçağının Sina yarım adasına düşmesi de Amerika'nın planlamasıdır. Ankara'daki patlama nasıl Amerika'nın planlamasıysa Türkiye'nin istikrarını bozmak için , o da

öyledir. Yani bu tarz enstrümanlardan başka Amerika'nın elinde başka şey kalmadı. Örtülü olarak ülkeleri tehdit ediyor, örtülü olarak ülkelere zarar veriyor ve onları perde arkasında kendi politikalarını kabul etmeye zorluyor.

Amerika'nın kendi politikası bu, Obama falan değil. Derin devletinin diyebiliriz.

Sonuç itibarıyla Türkiye , 1- Birinci sorunu Terörle mücadele, bu dış merkezlidir. Yani şunu şöyle kabul etmemiz lazım, PKK bize dış tehdittir. Çünkü örgütün üsleri dışarıdadır, örgüt dışarıda oluşturuluyor, eğitiliyor, donatılıyor sonra gönderiliyor. O halde o merkezler pasif hale getirilmeden Türkiye'nin içinde terörle mücadelede tam olarak sonuç alamayız. Oraya düzenli ordularla mücadele akıl işi değil. Gayrı nizami işi gayrı nizami kuvvetlerle , asimetrik kuvvetlerle yapmak lazım. Özel kuvvetler komutanlığımız var, sınırlarımızda üssünü tesis ederiz, hedefe tahsisli timler hedeflerini vururlar gelirler, vurur gelirler, ve ne zamana kadar, bu tehdit dışarıdan gelmesi önleninceye kadar. Türkiye'nin birinci meselesi budur. Bu meseleyi hallettiği zaman Türkiye gücüne güç katacaktır. Bunu engelleyemiyorlar. Ne kadar destekleseler de bu mücadeleyi Türkiye-eğer asimetrik savaş olarak-mesela son yaptığında içerde hep özel kuvvetleri kullandılar, uygundur. Profesyonel asker kullandılar, uygundur. Yani dışarıya da özel kuvvetler gönderiyorlar o da uygundur. Mesela Musul'a takviye yapılması , orada ayrı bir üs, gidecek özel birimlerin dinleneceği, yeniden donatılıp döneceği bir üs olarak da kullanılabilir orası.

Ankara'nın performansını genel olarak iyi buluyorum. Suriye, Irak ve en son Rusya konularında süreç iyi yönetiliyor , Silahlı kuvvetlerle hükümetin müşterek ve aynı konularda beraber hareket ettiği kanaatindeyim, uygulamalar uygun,

Suriye ile ilgili söylediğimiz gibi içerdeki muhalefeti bir irade altında toplayacak, bu batının işini zorlaştıracaktır. Dolayısıyla şimdi yapmak istedikleri, bir sürece gelsin, haritayı önümüze koyalım, herkes bunu imzalasın, bizde orayı kontrol altında tutalım düşüncesindeler. Bunu beceremedikleri sürece çöküşlerinin başlangıcıdır. Türkiye bunda doğru olan istikamette politikalarını serin kanlı, tahrike kapılmadan, sıcak savaşa dönecek, kendine göre çılgınlıkları yapmamalı. Rusya'yı da cevapsız bırakıp fazla azmasına engel olacak tarzda düzgün bir politika zannederim uygundur, yani ben süreci doğru idare ettiklerini düşünüyorum .

Suudi Arabistan'ın Katar'la birlikte hareketi muhtemelen eğer biraz daha girişimler artarsa bu sayıyı biraz daha arttırmaya ihtiyaç var. İslam ülkelerinin katılımıyla, ister buraya siyasi destek versinler, ister ekonomik destek versinler, ama buraya dahil olan İslam ülkesi çoğaldıkça zannederim bu tür sorunların çözümünde daha etkili olacakları kanaatindeyim.

Rusya ciddi sıkıntılar yaşıyor şimdi, domates 25 liraya fırlamış, maydanoz 7 lira, limon bulamıyorlar, Rusya'nın Türkiye karşıtlığı inadı ne kadar sürer bir şey diyemem, bu onların yöneticilerinin meselesi ama ne kadar inat ederlerse Türkiye'ye karşı, Türkiye zarar görmez. Şahsen ben dedim ki Rus uçağı düşürüldüğünün ertesi günü, doğalgazı keseceklerse ben bir sene kaloriferi yakmamaya razıyım dedim. Yani sonuç itibarıyla gözümüzün önünde Türkmenleri bombalıyorlar , hem hududumuzu geçerek Türkiye'yi kâle almıyorlar. Böyle bir şey olamaz. Buna da güçleri yok , dolayısıyla bu cevap verildi.

Türkiye alternatiflerini ekonomik olarak hemen ortaya koyacak şekilde ilişkileri var, bunları yürütüyor sonuç itibarıyla Rusya bu kadar yürütebilir mi? Onun için de neler olabilir, ya kendisi dağılmayı göze alır ve yahut da barışmayı göze alır.

Rusya'nın gazı kesmesi durumunda ne olur diyoruz ama bir yandan da Rusya bu kadar parayı elinin tersi ile zaten itecek durumda değil. Petrol fiyatları da 30-35 dolarların da altına düşmüş vaziyette. Amerika bir yandan gaza bastırıyor Rusya'ya bir yandan da frene basıp boğazını sıkıyor Rusya'nın. Oyunu iyi anlamamız lazım bizim, gürültüye pabuç bırakmamak lazım, haddimizin ilerisine geçmemek lazım, gücümüzün ilerisinde hareket etmemek lazım, birinci

mesele inisiyatifi bırakmamak lazım, yani olayların gelişmesini , rüzgarın önünde esen siyaset değil, şuurlu, bilinçli, ülke menfaatlerine birinci planda olanları birinci öncelikte politikalarımızı ve gayretlerimizi devam ettirirsek zannederim Türkiye bu kriz dönemini geçtiği zaman dünya üzerinde, eğer Onuncu sıradaysa 4. yada 5. sıraya gelecek, güç olarak, şu anda iyi durumdayız diyorum, performansın iyi olduğunu düşünüyorum ben.

Askerimizin moral ve bakış açısını yorumlamamız isteniyor, benden daha iyi bir şekilde gerçek tabloyu görüyorlardır, değerlendiriyorlardır, yani belki daha da atak olmak isteyebilirler. Bizim siyasi istikrarımız askerin istikrarı takviye edecek, destekleyecek bir politikalar uygulanması yönünde oluyor. Moral bozukluğu ve tereddüt olmaz. Yapılan operasyonlarda da bunu görüyoruz, terörle mücadelede münferit yapılan operasyonlar çok başarılı oluyor.

Rus uçağının düşürülmesini İran'a karşı yapılmış bir hareket olarak gören veya Musul'a yapılan takviyeyi sanki İran toprağı işgal edilmiş olarak görenler var. Ama bugün bir haber vardı, Suriye'deki kara birliklerini İran çekiyor diye bir haber, doğruluğunu teyit edemedim, İran'ın meseleye yaklaşımı mezhepsel ve ideolojik. Enerji sevkiyatları bakımından da İran olaya yaklaşıyor. Türkiye'nin Irak ve Suriye'de Sünni bölgelerin oluşumunu ve güçlenmesini sağlayacak girişimleri yapması gerekiyor. Bir de Şii bölgelerinin birleşmesini engellemek, Kürt bölgelerinin birleşmesini engelleyecek politikaları desteklemesi, gücü yettiğinde ana meselesi olarak , herhalde zaten öyle takip ediyorlar. İran'a biz ne yaparsak yapalım Türkiye ile beraber hareket etmiyor, İran'da çok sayıda Türk unsur var, Azeriler var, bunu da kullanması lazım Türkiye'nin. Örtülü hareketla caydırıcı bazı şeylerin, girişimlerde bulunulması lazım, yine de İslam dünyasının birleşmesi, bunu engelleyecek bir şey olabilir, belki daha büyük hedefler için mezheplerin alimlerini bir araya getirip bir müştereklerde hareket ettirip kendi idarecilerini ve halkını etki edecek bir şekilde çalışmalar gerekebilir. Basın yoluyla konuşmak ilişkileri zayıflatıyor, bazı müşterek çalışmalarla mesela Türkmenistan gezisi sırasında İran Devlet Başkan yardımcısı ile görüşülmesi gibi konular, diyelim ki öyle görüşmeler daha yakın anlayışlara sebep olur. İslam dünyasında beraber hareket etme konusu evvela alimler seviyesinde bu ihtiyaç ortaya konulur, ondan sonra idarecilere ve halka da yansıyacak şekilde girişimleri devam ettirmek lazım ama biraz daha uzun vadeli bir mesele. Bu arada bunu da bir yandan yapmak gerekir. Yakın vadede birinci meselemiz silahlı bölücü terörü etkisiz hale getirmek, ülkemizde gerçek birliği sağlamak, silahlı mücadeleyi sürdürürken Kürt meselesinde mecliste çıkacak yasalarla, insanların istediği özgürlükleri ve rahatlıkları hiç bir baskı altında kalmadan yapabilmeleri için girişimleri yapmak gerekir. Terörle mücadeleden sonra Irak ve Suriye'deki Sünni ve Türkmen bölgelerinde etkili olabilecek bir şekilde, hudutları olsun , bölgeleri olsun, birlik beraberliği olsun, bir irade altında toplanması konusunda gerekli çalışmalar yapılsın.

İranla Rusya uzun vadeli bir ittifak kurması konusunda, stratejik ittifak kurulması müşterek menfaatlerini koruyabilmeleri ile mümkün olur. Güçleri çıkarlarını koruyabilecek durumdaysa ikisi birleştikleri zaman sürdürebilirler. Ama ben Rusya'nın daha fazla sürdürebileceğini sanmam, İran eğer Suriye'deki kuvvetlerini çekmek ihtiyacını lazım görmüşse, zayıat veriyor vesaire gibi sebeplerle, kolay bir şey değil bir savaşı yürütmek, savaşın içinde Rejim kuvveti yok Suriye'de. İran ve Hizbullah'ın gücü var orada.

Devletler hukuku Suriye'deki rejimi hükümet olarak kabul ediyor, onun topraklarına çağırdığı güçleri de iki ülke arasındaki anlaşma olarak kabul ediyor, bunun dışında rejime karşı ayaklanmış olan muhalefeti de rejime karşı terörist bir örgüt gibi kabul ediyor, dolayısıyla bunu uluslararası hukukta devlet statüsünde görmüyor, muhalefetin talep ettiği yardımlar teröriste yardım kategorisine giriyor. İşte ben onun için söylüyorum; muhalefet keşke bir irade altında toplanabilse ve kendi bölgesinde hükümetini ilan etse ve bunu biz tanısak.

Amerika Suriye'ye davet edilmedi ama o havadan vuruyor veya gayri nizami güçlerini sokuyor, dolayısıyla mesela PYD bölgesine danışman gönderiyor, ikmal yapıyor, İngilizler falan da geliyor ama hep havadan geliyorlar.

Bunlardan dolayı Türkiye hiçbir şekilde düzenli ordusuyla girmesin, asimetrik kuvvetleriyle tehdit gördüğü yerlere müdahale etmeli.

İç muhalefet maalesef mezhepçi politikalarla yaklaşıyor olaya. Şimdi 250 bin insan öldüren bir Beşar Esad rejimini savunmak düşüncesinde olmak doğru değil, durumu gerçek görmek lazım, mezhepçi bir şekilde desteklemek uygun olmaz, Türkiye'nin milli menfaatlerine uygun olana bakmak lazım, dolayısıyla Türkiye desteğini asimetrik yapması lazım ve lojistik desteği vermesi lazım muhalefete, bu iki şeyi yapması lazım.

Cumhurbaşkanının çocuklarının DAESH ile ilişkisi olduğu yönünde yalan haberler de çıkarıyorlar, buna algı yönetimi diyorlar, aslında bu tamamen psikolojik savaş ve Türkiye'deki iç muhalefette buna alet oluyor, yalan haberi diline dolayanlar var ve buna inanabilecek insanlar da var tabii.

Psikolojik harp nedir; istediğiniz duygu ve düşüncüyü kişilerde yaratmaktır. Dolayısıyla bu en büyük savaş yöntemidir ve çok açık bir şekilde Türkiye üzerine uygulanıyor, yani basıncımız bunda çok şuurlu bir şekilde davranmalı , haber merkezleri karargahları çok dikkatli olmalı ve gelen haberleri incelemeli. Gelen yalan habere hemen inanmak, mesela Rusya bize sıcak savaş açacak diye bir haber verdi paralel bir kısım merkezler, bunu ileri sürüyorlar, Amerika Rusya ile bizi savaştırmak istiyor, hükümetin yaptıkları yanlış dizginlerin şeklinde telkinler yapıyorlar. Oysaki sıcak savaşı başlatmaya bahane arayan bir Rusya görmüyorum, hükümete geri adım attırma hamleleri yapılıyor.

Bir dünya savaşından bahsediliyor, ihtimal dışıdır diyemeyiz ama o kadar büyütme gerekmediği düşüncesindeyim. Eğer biz Irak ve Suriye meselesini sağlıklı götürebilsek , biz azami ölçüde hem Suriye halkına hem de bize, kendi milli menfaatlerimize uygun olacak tarzı ne kadar kabul ettirebilirsek görüşme masalarında, yapılan toplantılarda, Suriye meselesini çözmek için yapılan girişimlerde biz kendi tezlerimizi savunup, yapabildiğimiz ölçüde örtülü olarak muhalefeti desteklemeliyiz, lojistik destek vermeliyiz, istediği askeri desteği örtülü olarak vermeliyiz, İslam dünyasını organize etmeliyiz. Ve iş alternatifsiz değil, Batının gücü tükenmek üzeredir, gayretleri devam ettirmeliyiz.

PKK-Haçlı ittifakından söz ediliyor. Bir irade var böyle bir oluşum için ve Suriye'de bir komisyon da oluşturmuşlar bu iş için. 8-10 üyeli Riyad toplantısına da gönderdikleri bir yapı var ve komisyon diyorlar buna. Bu komisyon bahsedilen Hristiyan azınlıkların temsilcileri, mukavemet göstermiyorlar, bunlar rejimi de tutabilirler muhalefeti de tutabilirler, kendi bölgesel haklarına göre hareket ediyorlar. Türkiye Suriye sorununu istediği gibi çözecek imkanlara sahip değil, ama Suriye sorununda Batının istediği çözümü de hemen kabul etmeyebiliriz.

Bizim dediğimiz olmayabilir ama biz izin vermediğimiz müddetçe de Batı istediğini uygulayamayacaktır, bizi ikna etmek durumundalar, bu gerginlik bundan kaynaklanıyor, bizde asgari vazgeçilmezlerimizi ortaya koymamız gerekir. Özerk bir Türkmen bölgesi olması gerek , özerk ayrı federal yapılar olacaksa, Kürt bölgesi birleşmesin , ayrı olsun, arada bizim Halep'le bağımızı kuracak bir koridor olsun, burası Sünni bölgesi olsun yani, Arap-Sünni bölgesi. Jeopolitik dengeleri koruyarak biz muhalefetin birleşmesi için, İslam aleminin buna sahip çıkması için gayretlerimizi sürdürelim. Sonuçta öyle yada böyle bir rejim kurulacaksa asgari istediklerimizi sağlayacak tarzda bir ateşkes sağlayacak ve tarafları görüşmeye götürecek bir tavır içinde olalım ki Türkiye'de böyle yapıyor şu an.

Uçak düşürme konusunda çeşitli spekülasyonlar yapılıyor, Rusya'nın bölgeye daha iyi yerleşmek için uçağını bize bilinçli olarak düşürttüğü yönünde.

Farz edelim Suriye'de anlaşma oldu. Rusya'nın Akdeniz'de kontrolü sürdürecektir bir gücü olduğunu zannetmiyorum. Türkiye ile gerginliği Rusya istememiştir. O şok oldu, bu gerginlik şokun cevabı, bu şokun böyle olacağını belki Batı biliyordu, Amerika da biliyordu, bunun için bu tezgahtan onlar tarafından kurulmuş olabilir ama Rusya'nın bu gerginlik olsun da ben Türkiye ile ipleri iyice gereyim ve kendi isteklerimi ülkemde ve orada yerine getireyim düşüncesinde olduğu noktasına gelmişti zaten. ABD, Rusya'ya Beşşar Esad'ı havadan destekle biz şu sınırlara ulaşalım dediği zaman ona da Lazkiye ve Tartus üslerini vaat etmiştir. Suriye'de alabileceği tavizi alarak gelmiş olması lazımdı. Rusya'nın Beşşar düştükten sonra Suriye'deki çıkarlarını koruması Türkiye ile birlikte olması ile mümkündür, herhangi sıcak bir şey olsun Türkiye 6 saatte bilemediniz 12 saatte Tartus ve Lazkiye üslerini imha eder , bu imkan ve kabiliyete sahip.

Türkiye'nin çevreden kuşatıldığı hissine kapılanlar olabilir ancak hiç biri birlik halinde değiller ve beraberlikleri hep sorunlu.

Önemli olan Türkiye'nin birlik ve beraberliği, savunma sanayinde mutlaka beklemeden hızlı adımlar atmalıyız. Savunma bakımından en büyük noksanımız füze savunma sistemimizin olmaması. Kendi savunma araçlarımızın üretimini hızlı bir şekilde arttırmalıyız. Biz güçlü olduğumuz müddetçe çevremizdeki ülkeler bizi bölge gücü olarak kabul etmek mecburiyetinde, pes edip geri dönmeyelim, ileriye devam. Hedeflerimizi iyi tespit edelim. Öncelikli olanlara ağırlık verelim, ona göre hareket edelim.

Herkes Türkiye'yi kendi çözümüne razı etmek peşinde, yok etmek peşinde değiller, Türkiye çok önemli ülke çünkü bölge için.

Sayın Cumhurbaşkanımızın feraset ve cesaret bakımından liderde bulunması gereken vasıflara sahip olduğu kanaatindeyim. Bunu bizim ülkemiz için de İslam alemi için de bir şans olarak değerlendiriyorum. Elindeki bilgiler de bizim göremediğimiz daha uzun ileri safhaları görebilecek bir yönetimin idaresindeyiz biz, bu bakımdan emin ellerde olduğumuzu düşünüyorum ve de yapılan politikaların uygun olduğunu düşünüyorum, cesaretle devam edilmeli, temkini de var, açıktan savaş verecek herhangi bir şey yok ama hakkımızı hukukumuzu koruyacak bir politika uygulanıyor diye düşünüyorum. İnşallah gelecek daha güzel olur.

Adnan Tanrıverdi
E. Tuğgeneral
ASSAM Ynt. Krl. Bşk.